

[Kirsten Jacobsen.]

derniseringer og alt muligt andet gennem, hvad han ikke ville kunne gøre, hvis han havde ejet ejendommen og den havde været udstykket i ejerlejligheder.

Her er igen et eksempel på, at det er lige meget. Bare socialdemokratiet går med, så er det fuldstændig ligegyldigt. Fremskridtspartiet har indstillet det oprindelige lovforslag til vedtagelse, og vi vil stemme imod samtlige de ændringsforslag, der er stillet.

Må jeg godt som en morsomhed til boligministeren sige, at vedrørende det sidste ændringsforslag, nr. 11, om, at boligministeren kan anvende et beløb på indtil 250.000 kr. til oplysningsvirksomhed i forbindelse med denne lov og lov om boligfællesskaber, dér må jeg nok sige, selv om jeg ikke er vild med, at boligministeren skal have penge til oplysningsvirksomhed, at hvis det her skulle have tydeliggjort eller forklaret folk, hvad de her 31 siders makværk betyder, så skulle vi have bevilget boligministeren hundrede gange så mange penge og en 3-4 dage i fjernsynet. Så kunne det være, I havde haft en jordisk chance for, at folk kunne forstå, hvad det var for noget makværk, I har sidet og lavet. Jeg kan godt forstå, at I dukker hovedet; I skulle dukke det endnu længere ned.

Formanden:

Tiltalen i folketinget er ikke „I“.

Gudme (RV):

Det gik, som der var grund til at forudsæ allerede ved første behandling i begyndelsen af november 1975 af dette lovforslag: at der var praktisk mulighed for at forhandle sig frem til en løsning, således at både forslag nr. 51 om boligfællesskaber og det radikale lovforslag nr. 52 om ejerlejligheder kunne blive gennemført som en helhed. Endvidere at vi kunne påregne, at når vi igen mødtes her i folketingssalen, så ville vi i hvert fald fra én side høre en anbefaling af det oprindelige radikale forslag, nemlig fra fremskridtspartiets side.

Da vi mødtes i november, var der visse kritiske bemærkninger, for da var det ikke vidtgående nok. Da var det beklageligt, at man ikke kunne foretage en opdeling i ejerlejligheder af alle elendige ejendomme og alle umulige lejligheder. Men nu, når vi

mødes her igen og vi andre har fundet frem til et forlig, så ser vi pludselig det forslag med glorie omkring og pudset af, som vi selv fremsatte. Vi må altså med beklagelse konstatere, at i dag er det fremskridtspartiet, der nu anbefaler det, som vi oprindeligt anbefalede.

Men spørgsmålet er så, om det, der er blevet tilbage som et forlig, er så ringe, at der er grund til at karakterisere det med de ganske hårde ord, som fru Kirsten Jacobsen før anvendte, noget med „makværk“ og „socialistisk“, og hvad ved jeg, efterhånden som tungen kom på gled. Jeg synes ikke, der er grund til at sige det.

Hvis vi ser på det forlig, der nu er gennemført, så falder det i to dele. Den ene del af det er, at vi har fået en specificering af de kvalitetskrav, der skal stilles til en ejerlejlighed. Vi forudså allerede ved førstebehandling, at det ville være rimeligt. Vi sagde dengang, at det var naturligt at fastholde de kvalitetskrav, som stod i nogle lovforslag og love fra 1969 og 1970, og at det var rimeligt ikke at nøjes med et årstal som begrænsning, fordi et årstal gav en dårlig afgrænsning. Der kan være dårlige lejligheder fra de senere år, og der kan være gode lejligheder — i særdeleshed når de er moderniserede — fra tidligere år. Altså drejede det sig om at få fastslået nogle virkelige kvalitetskrav, og dér sagde vi straks ved førstebehandling, at vi var villige til at gå ind i en konkret positiv forhandling herom.

Den anden del af forliget er spørgsmålet om lejernes mulighed for, før man udstykker til en ejerlejlighed, at få ejendommen tilbudt som en andelsbolig, og det er jo på dette punkt, der er blevet tale om nok så specificerede regler, dem, vi før hørte fru Kirsten Jacobsen kritisere så hidsigt.

Jeg vil gerne sige, for at tage det første først, at de kvalitetskrav, der er blevet udformet med hensyn til de ejerlejligheder, der nu kan udstykkes, og som altså er taget i brug før 1966, er — jeg indrømmer: efter noget tovtværkeri mellem forligspartierne — udformet på fornuftig måde, og det både når det gælder køkkenet på de 5 m² og badeværelset på de 2 m² eller de 1,6 m², og også når det gælder forsatsvinduerne og kravet om, at wc'et skal ligge inde i lejligheden. Jeg tror, at der dér er tale om, at vi har fået et instrument, der er til at spille på. Selv om